

Brouwershuis

In oktober 2020 kent de Vlaamse Overheid een premie van 985.162 euro toe voor de restauratie van het Brouwershuis in Antwerpen.

Waarom dit project?

Het 16e-eeuwse Brouwershuis, één van de laatste relictten van de Gouden Eeuw van Antwerpen, is een beschermd monument. Tijdens de overgang van Middeleeuwen naar Renaissance was dit het eerste waterdistributiecentrum van Antwerpen. Het vrijwel intact pre-industrieel-erfgoed met rosmolens, scheprad en waterreservoirs is uniek alsook het interieur van de raadskamer van de brouwersgilde.

Het monument is als museum gesloten sinds 1999. Het bevindt zich in slechte staat en heeft dringend nood aan een grondige restauratie.

Wat gebeurt er?

Er staan **bouwkundige ingrepen** op de planning:

- herstel van metselwerk, voegwerk, binnen- en buitenbepleistering
- restauratie van blauwe en witte natuursteen, glas-in-loodramen, smeedwerk, binnen- en buitenschrijnwerk

- herstel van alle balkenlagen en vloeren
- de zoldervloer krijgt isolatie, de dakconstructie wordt verstevigd en er komen nieuwe dakpannen
- verbetering van de toegankelijkheid in het grote reservoir in de kelder door een nieuwe stalen trap en loopplatform

Er zijn **technische ingrepen nodig om het geheel** opnieuw operationeel te maken:

- restauratie van de rosmolen (molen waarbij een ros of paard voor de aandrijvingskracht zorgt), noria (een rad met emmers of waterbakken dat ronddraait en zo water schept uit het lagergelegen reservoir om het in een hogergelegen reservoir uit te gieten)
- herstel van de hydraulische pompen met de nodige elektrische aandrijving
- waterzuivering van het water in de verschillende waterreservoirs
- vernieuwing en verduurzaming van elektrische en verlichtingsinstallaties
- nieuw klimatisatiesysteem voor een optimaal behoud van het te restaureren authentieke goudleder uit de raadszaal

Geschiedenis

Het 'Waterhuys' of Brouwershuis is gebouwd in 1553 – 1554 door projectontwikkelaar en urbanist Gilbert Van Schoonbeke. Het voorzag de brouwerijen in de Nieuwstad (16^e-eeuwse stadsuitbreiding binnen de vesten) van 'zuiver' water afkomstig uit het Schijn.

Dóór de vesten werd het water geleid naar de brouwersbuis, waarvan de toegang zich nu nog bevindt onder de Ankerruipaats, en die naar het kelderreservoir van het Brouwershuis leidde. De nog intacte rosmolen dreef het raderwerk aan waarmee water werd opgeschept in dat kelderreservoir en vervolgens op de verdieping in het buitenreservoir werd uitgestort. Van daaruit werd het via een (in oorsprong houten) buizenstelsel verdeeld over de 16 aangesloten brouwerijen.

In 1562 is de stad eigenaar geworden van het "Waterhuys" en vanaf 1581 vergaderde de brouwersgilde in het pand dat daarna 'Brouwershuis' genoemd werd.

De installatie is rond 1856 deels gemoderniseerd met onder meer hydraulische pompen om de capaciteit van de rosmolen te verhogen. Het Brouwershuis deed dienst als waterverdeelcentrum tot in 1930.

In 1933 werd de erfgoedsite als museum heropend, als onderdeel van de Commissie van Steen, Vleeshuis en Brouwershuis. Al in 1942 werd het gebouw beschermd als monument. Tussen 1958 en 1960 heeft een eerste restauratiecampagne plaatsgevonden. In 1999 sloot het museum de deuren ter voorbereiding van de huidige totaalrestauratie.

Het Brouwershuis heeft werelderfgoedwaarde omdat het getuigt van het universele belang van toegang tot zuiver water in duistere en troebele tijden. Er bestaat geen tweede brouwershuis, zeker niet één dat nog intact is en in de toekomst opnieuw operationeel zal zijn.

Architect	MAAT_WERK architecten bv
Subsidies	Agentschap Onroerend Erfgoed Vlaanderen
Status	In realisatie
Tags	restauratie
erfgoed	